

Rio de Janeiro Brasil

A finals del segle XIX van començar a arribar a Rio influències de la ciutat de moda del moment, París. Els carioques començaren a organitzar festes desinhibides com les parisenques però afegint un toc brasiler. La samba és l'eix central del Carnaval de Rio i el principal esdeveniment, la desfilada de les escoles de samba pel Sambòdrom.

Nova Orleans Estats Units

Conegut com el Mardi Gras, el carnaval de Nova Orleans és el més famós dels celebrats als Estats Units. Aquesta festa barreja la influència francesa amb reminiscències criolles, com una desfilada zulu. Les carrosses realitzades per associacions d'artesans, anomenades Krewe, desfilen entre vestits luxosos al so del jazz.

Vilanova Catalunya

Vilanova es paralitza durant el carnaval: una festa que es caracteritza per l'humor i la crítica sense censura, amb l'Arribo del rei Carnestoltes i la lectura del Sermó públic. La participació ciutadana, organitzada en entitats, és fonamental. El poble es bolca en gran quantitat d'actes de tota mena, entre els quals les guerres de caramels, que s'han fet famoses arreu.

Notting Hill Anglaterra

Va néixer als anys 60 com una resposta positiva als brots racistes que es van tenir lloc al barri. Es celebra a l'agost i festeja la cultura caribenya, molt present en aquest barri londinenc. Avui en dia es considera el carnaval més gran d'Europa.

Colònia Alemanya

Cada any el dia 11 del mes 11 a les 11 hores arrenca la “cinquena estació” de Colònia; és a dir, el Carnaval de Colònia, el més gran de tota Alemanya. Una festa esbojarrada que omple els carrers de gent disfressada, de decoracions amb llums i de focs artificials, especialment durant el Rosenmontag, el dilluns de Carnestoltes, quan té lloc la desfilada més gran.

Venècia Itàlia

L'origen del carnaval de Venècia es remunta al segle XI, tot i que es va consolidar en el segle XVIII, quan va arribar a durar fins a sis mesos. Les màscares per amagar la identitat i les disfresses luxoses són dos dels elements destacats del carnaval. Destaca el personatge del Doctor Peste, una màscara que troba el seu origen en els metges que tractaven la terrible plaga.

República Dominicana

A la República Dominicana es celebren dos tipus de carnavals, el d'origen europeu, que es fa abans de la Quaresma i el d'origen africà, que es celebra els darrers dies de Setmana Santa. Com a molts altres carnavals del món en els de la República Dominicana trobem un espai per al travestisme amb un personatge tradicional com Robalagallina.

San Juan de Pasto Colòmbia

L'origen d'aquest carnaval, celebrat a principis de gener, el trobem en les festes que es feien en honor a la lluna durant l'època de la collita. Quan al segle XIX es van prohibir les tradicions indígenes, aquestes van reaparèixer emmarcades dins el calendari cristià. Després de la revolta dels esclaus del Gran Cauca del 1607 la corona va concedir el 5 de gener com a dia de descans per als esclaus negres: un dia de llibertat que el Carnaval de Pasto recorda celebrant un dia de negres i un dia de blancs, en els quals la gent es pinta d'un color i de l'altre.

Cadis Espanya

El Carnaval de Cadis és una festa marcada pel sarcasme, un fet que sovint li ha comportat la censura de les administracions. De fet la festa ret homenatge al déu grec Momo, la personificació de la burla, l'agudesa i la ironia, una figura que també ens apareix als carnavals de Barranquilla i Montevideo. Durant els mesos de gener i febrer es celebra el Concurs d'Agrupacions del Carnaval, les conegudes Chirigotas.

Mindelo Cap Verd

La celebració del carnaval va arribar a Cap Verd de la mà dels colons portuguesos, un fet que també es va donar a les altres colònies portugueses. El carnaval de Mindelo es celebra a ritme de música africana.

Barranquilla Colòmbia

La creativitat popular és una de les principals característiques del Carnaval de Barranquilla, el que es considera com la festa més gran de Colòmbia. És una barreja de tradicions culturals diferents on destaquen disfresses i danses tradicionals com la Marimonda, el Garabato, el Congo, el Monocuco, el Torito i el Tigre, però també una festa oberta a la creació de nous personatges.

Oruro Bolívia

A 3.700 metres, a les muntanyes de Bolívia, Oruro era un lloc sagrat i de peregrinació per al poble uru, que hi celebrava la gran festa d'Ito. Quan els espanyols van prohibir aquests rituals al segle XVII els antics déus andins es van reconvertir en sants cristians. La festa d'Ito va ser transformada en ritual cristià, la Candelera celebrada el 2 de febrer, i la tradicional Diablada es va convertir en el ball típic d'Oruro.